USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Martiny Kasíkové a soudkyň JUDr. Evy Kratzerové a Mgr. Kláry Obrtlíkové ve věci

oprávněné: **Český inkasní kapitál, a. s.,** IČ 27646751
sídlem Václavské nám. 808/66, 110 00 Praha – Nové Město
zastoupena advokátem JUDr. Romanem Majerem
sídlem Vyskočilova 1326, 140 00 Praha – Michle

proti
povinnému. **M V**, narozený
bytem
zastoupen advokátkou Mgr. Barborou Kubinovou
sídlem Milešovská 1312/6, 130 00 Praha – Vinohrady

o zastavení exekuce
o odvolání povinného proti usnesení Mgr. Jany Vyhnalové, zástupkyně soudního exekutora JUDr. Marcela Smékala, Exekutorský úřad Praha – východ ze dne 11. 9. 2025, č. j. 081 EX 01093/07-712

takto:

I. Usnesení soudního exekutora se mění tak, že

a) Exekuce vedená soudním exekutorem JUDr. Marcelem Smékalem, Exekutorský úřad Praha-východ, pod sp. zn. 081 EX 01093/07, na základě usnesení Okresního soudu Praha-západ ze dne 5. 2. 2007, č. j. 13 Nc 5142/2007-6. se zastavuje.

b) Povinný je povinen zaplatit oprávněné na náhradu nákladů exekučního řízení částku 8 994,20 Kč do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám JUDr. Romana Majera, advokáta.

c) Náklady exekuce se určují částkou 7 865 Kč; právo soudního exekutora na tyto náklady exekuce co do částky 7 365 Kč vůči účastníkům řízení zaniká.

II. Oprávněná je povinna zaplatit povinnému na náhradu nákladů odvolacího řízení částku 4 428,60 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokátky Mgr. Barbory Kubinové.

Odvodnění:

1. Mgr. Jana Vyhnalová, zástupkyně soudního exekutora JUDr. Marcela Smékala, Exekutorský úřad Praha – východ (dále jen soudní exekutor) usnesením ze dne 11. 9. 2025, č. j. 081 EX 01093/07-712 zamítl návrh povinného na zastavením exekuce doručený soudnímu exekutorovi dne 16. 5. 2024. Soudní exekutor odůvodnil, a to s odkazem na ust. § 52 odst. 1, § 55 odst. 7, 8, 11, 12 zák.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Pažitná

č. 120/2001 Sb. o soudních exekutorech a exekuční činnosti, dále jen exekuční řád, jakož i s ohledem na ust. § 10 odst. 1 zák. č. 214/2022, že v dané věci bylo zjištěno, že usnesení o nařízení exekuce ze dne 5. 2. 2007, č. j. 13 Nc 5142/2007-6, které vydal Okresní soud Praha západ, nabylo právní moci 9. 11. 2011. Předmětem vymáhání nebylo nepeněžité plnění. V exekuci nebyla postižena nemovitá věc povinného, nejedná se o exekuční titul, jenž by byl přiléhavý k ust. § 55 odst. 7 exekučního řádu a v důsledku toho byla oprávněná zproštěna od složení uvedené zálohy na další vedení exekuce. K poslednímu částečnému vymožení vymáhané povinnosti došlo 2. 5. 2012 ve výši 596 Kč z účtu povinného vedeného u České spořitelna a. s., opětovně pak 4. 10. 2020 ve výši 72 Kč. Dne 3. 6. 2024 pod č. j. 081 EX 01093/07-591 vyzval soudní exekutor oprávněnou, aby se vyjádřila, zda souhlasí se zastavením exekuce s odkazem na ust. § 55 odst. 7 exekučního řádu. Oprávněná se zastavením exekuce nesouhlasila, proto byla soudním exekutorem vyzvána dne 19. 6. 2024, č. j. 081 EX 01093/07-593 ke složení záloha na další vedení exekuce podle § 55 odst. 7 exekučního řádu, kdy oprávněná složila 26. 6. 2024 částku 500 Kč na účet soudního exekutora. Podmínky pro zastavení exekuce tak nejsou dány.

2. Proti tomuto usnesení podal povinný včas odvolání. Povinný namítal, že v exekučním spise nenašel nic, co by odpovídalo závěrům soudního exekutora. Dohledal pouze exekuční příkaz ze dne 3. 7. 2007, č. j. 081 EX 01093/07-6J, kterým soudní exekutor rozhodl o provedení exekuce přikázáním pohledávky z účtu povinného u České spořitelna a. s., na který reagovala banka tak, že na daném účtu není žádný disponibilní zůstatek, a to dopisem z 10. 7. 2007. Spis obsahuje dále úřední záznam ze dne 11. 7. 2011, č. j. 081 EX 01093/07-023, kde se uvádí, že povinný již není klientem České spořitelny a. s. Následuje písemnost České spořitelny a. s. ze dne 10. 4. 2013, v němž se uvádí, že společnost dosud nemá informaci o právní moci exekučního příkazu a následně v písemnosti ze dne 30. 4. 2012 uvádí, že exekuční příkaz nelze plně realizovat, neboť účet byl 10. 6. 2008 zrušen s debetním zůstatkem a v průběhu vedení exekuce bylo celkem uhrazeno 596 Kč. Pokud byl účet zrušen v roce 2008, nemohlo být z účtu v roce 2012 nic vymoženo. Informace o tom, že byla uhrazena částka 596 Kč tak nevypovídá o tom, že se jedná o plnění vymožené v rámci exekuce. Dále se vyjádřil k platbě 72 Kč ze dne 4. 10. 2022, kdy oprávněná reagovala 30. 5. 2024 tak, že úhradu ve výši 72 Kč oprávněná přijala jako úhradu poštovní poukázkou bez uvedení variabilního symbolu, kdy tato částka byla pracovnicí oprávněné zaevidována ručně s datem tímto v provozním informačním systému a účetní systému oprávněné. Poštovní poukázkou nedisponuje, neboť po zaevidování platby doklady k hotovostním platbám dále nearchivuje. Povinný se dále vyjádřil k výzvě soudního exekutora podle § 55 odst. 7 exekučního řádu, kdy zdůraznil, že je v rozporu s tvrzením soudního exekutora, že po dobu posledních let počítaných po vyznačení provedení exekuce nedošlo ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti, což je v rozporu s usnesením, podle kterého byla poslední částka vymožena v roce 2022. Povinný dále namítal, že v exekučním spise nedohledal doklad o tom, že by oprávněná zálohu na další vedení exekuce skutečně složila. Zdůraznil dále, že vzhledem k platbě 72 Kč v roce 2022 se ze strany oprávněné jedná pouze o tvrzení, aniž bylo jakýmkoliv způsobem prokázáno. Povinný tedy zpochybnil, že by skutečně v roce 2022 zaslal 72 Kč na úhradu svého statisícového dluhu vymáhaného do roku 2007. Povinný tak zpochybnil částečné vymožení částky z účtu vedeného u společnosti Česká spořitelna a.s. v roce 2012, úhradu částky 72 Kč v roce 2022 a úhradu zálohy na další vedení exekuce oprávněnou. Exekuce nabyla právní moci 9. 11. 2011, je tedy zřejmé, že již uplynula lhůta podle § 55 odst. 11 exekučního řádu, tedy exekuce by měla být zastavena bez ohledu na souhlas oprávněné či složení zálohy na její další trvání. I pokud by došlo v roce 2022 dne 2. 5. k částečnému vymožení plnění, dvanáctiletá lhůta by skončila 2. 5. 2024 a 3. 5. 2024 by tedy byly splněny podmínky pro zastavení exekuce.

3. Oprávněná se k odvolání vyjádřila, uvedla, že rozhodnutí soudního exekutora považuje za věcně správné a navrhuje tedy, aby bylo potvrzeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Pažitná

4. Z obsahu spisu soudního exekutora se podává, že usnesením Okresního soudu Praha – západ ze dne 5. 2. 2007, č. j. 13 Nc 5142/2007-6 byla nařízena exekuce na majetek povinného a soudní exekutor JUDr. Marcel Smékal, Exekutorský úřad Praha – východ byl pověřen vedením exekuce s odkazem na exekuční titul, kterým je platební rozkaz Okresního soudu Praha – západ ze dne 4. 10. 2006, sp. zn. 21 Ro 565/2006 k vymožení pohledávky ve výši 132 489,08 Kč (jistina) s přísl., pro soudní poplatek 5 300 Kč, náklady právního zastoupení 29 190,70 Kč, úrok z prodlení 2% ročně z částky 132 489 Kč od 12. 12. 2003 do zaplacení a pro náklady oprávněné ve výši 10 139,80 Kč, jakož i pro náklady exekuce. V exekuci nebyla postižena nemovitá věc ve vlastnictví povinného, oprávněná není zproštěna od složení zálohy podle § 55 odst. 9 exekučního řádu. Exekučním příkazem ze dne 3. 7. 2007, č. j. 081 EX 1093/07-6J ze dne 3. 7. 2007 rozhodl soudní exekutor o provedení exekuce přikázáním pohledávky z účtu povinného, který je veden u společnosti Česká spořitelna a. s. Česká spořitelna a. s. reagovala tak, že dopisem ze dne 10. 7. 2007 sdělila, že na daném účtu není disponibilní zůstatek. Úřední záznam z 11. 7. 2011, č. j. 081 EX 01093/07-023 uvádí, že povinný není klientem společnosti Česká spořitelna a.s. Písemnost České spořitelna a. s. ze dne 10. 4. 2013, č. j. 330-SU/04/2210021/2012 z 10. 4. 2013, že společnost dosud nemá informaci o právní moci exekučního příkazu, následně v další písemnosti z 30. 4. 2012, č. j. 8330-SU/4/2271029/2012 uvádí, že exekuční příkaz nelze plně realizovat, neboť účet byl dne 10. 6. 2008 zrušen s debetním zůstatkem a v průběhu vedení exekuce bylo celkem uhrazeno 596 Kč. Usnesením soudního exekutora ze dne 20. 5. 2024, č. j. 081 EX 01093/07-581 byla oprávněná soudním exekutorem vyzvána, aby dotvrdila a prokázala, že byla provedena platba 72 Kč dne 4. 10. 2022. Oprávněná uvedla dne 30. 5. 2024 k úhradě 72 Kč, že tuto oprávněná přijala jako úhradu poštovní poukázkou bez uvedení variabilního symbolu. Pracovnice oprávněné dne 4. 10. 2022 ručně revizí inkasních příkazů s tímto datem zaevidovala v provozním informačním systému a v účetním systému oprávněné, poštovní poukázkou již nedisponuje, když doklady k hotovostním platbám po jejich zaevidování dále nearchivuje.

5. Z obsahu spisu soudního exekutora se podává, že došlo k částečnému vymožení vymáhané povinnosti ve výši 596 Kč, vzhledem k obsahu spisu a zprávě České spořitelny a.s. o uzavření účtu povinného k datu 10.6.2008 má odvolací soud za prokázané, že částka 596 Kč byla vymožena z tohoto účtu před datem 10.6.2008. Vzhledem k tomu, že oprávněná pouze tvrdila přijetí částky 72 Kč na svůj účet dne 4. 10. 2020 a ani na výzvu soudního exekutora zaplacení této částky nijak neprokázala, pak její zaplacení odvolací soud nepovažuje za prokázané, když povinný její zaplacení popírá. Oprávněná není schopna hodnověrně doložit údaje identifikující osobu plátce a vlastně není schopna doložit ani platbu samotnou. Obdobně sporné platby pak odvolací soud shledal i v exekucích vedených oprávněnou proti jiným povinným (ve věci sp. zn. 081 EX 02719/11 dne 18. 10. 2022 ve výši 66 Kč, ve věci sp. zn. 081 EX 00606/08 dne 8. 11. 2022 ve výši 45 Kč a ve věci sp. zn. 081 EX 24745/09 dne 11. 10. 2022 ve výši 100 Kč, ve věci sp. zn. 081 EX 07398/08 dne 8. 11. 2022 ve výši 66 Kč, ve věci sp. zn. 081 EX16895/09 dne 8. 11. 2022 ve výši 57 Kč, ve věci sp. zn. 081 EX 05059/09 dne 8. 11. 2022 ve výši 62 Kč) a za těchto okolností nelze s touto platbou spojovat účinek předpokládaný § 55 odst. 11 věta čtvrtá exekučního řádu a odvíjet od ní běh „nové“ lhůty bezvýslednosti. Usnesením ze dne 3. 6. 2024, č. j. 081 EX 01093/07-591 soudní exekutor vyzval podle § 55 odst. 7 exekučního řádu oprávněnou, aby sdělila, zda souhlasí se zastavením exekuce. Na tuto výzvu oprávněná reagovala tak, že se zastavením exekuce nesouhlasí, proto byla soudním exekutorem dne 19. 6. 2024 pod č. j. 081 EX 01093/07-593 vyzvána ke složení zálohy na další vedení exekuce. Záloha byla složena 26. 6. 2024 ve výši 500 Kč.

6. Podle § 52 odst. 1 exekučního řádu, nestanoví-li zákon jinak, použijí se pro exekuční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu.

7. Podle § 52 odst. 2 exekučního řádu nestanoví-li tento zákon jinak, je exekutor oprávněn vykonat všechny úkony, které občanský soudní řád a další právní předpisy jinak svěřují při provedení výkonu rozhodnutí soudu, soudci, vykonavateli nebo jinému zaměstnanci soudu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Pažitná

8. Podle § 55 odst. 7 exekučního řádu nedošlo-li po dobu posledních 6 let počítaných po vyznačení doložky provedení exekuce ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti a není-li exekucí postižena nemovitá věc, vyzve exekutor oprávněného, aby ve lhůtě 30 dnů sdělil, zda souhlasí se zastavením exekuce nebo, aby ve stejné lhůtě sdělil, že se zastavením exekuce nesouhlasí. Jestliže oprávněný vyjádřil souhlas se zastavením exekuce nebo lhůta podle věty první uplynula marně, exekutor exekuci zastaví.

9. Podle § 55 odst. 8 věty první exekučního řádu nesouhlasil-li oprávněný, který není zproštěn od složení zálohy na další vedení exekuce podle odstavce 9, se zastavením exekuce podle odstavce 7, vyzve ho exekutor ke složení zálohy na další vedení exekuce.

10. Podle § 55 odst. 11 věta čtvrtá exekučního řádu celková doba po vyznačení doložky provedení exekuce, po kterou nedošlo ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti, nesmí v nepřerušeném trvání překročit po sobě následujících 12 let od vyznačení doložky provedení exekuce nebo posledního vymoženého plnění, nastalo-li později.

11. Podle § 10 odst. 1 věty první až třetí zákona č. 214/2022 Sb., o zvláštních důvodech pro zastavení exekuce a o změně souvisejících zákonů, nestanoví-li se dále jinak, § 55 odst. 7 až 13 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije i na exekuční řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. V exekučních řízeních zahájených přede dnem 1. ledna 2022, v nichž přede dnem 1. ledna 2022 byla vyznačena doložka provedení exekuce, se do lhůty podle § 55 odst. 7 a 11 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, započítává doba, v níž nedošlo ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti a exekucí nebyla postižena nemovitá věc; § 55 odst. 12 zákona č. 120/2001 Sb. se použije obdobně. V řízení podle věty druhé lhůta podle § 55 odst. 7 a 11 zákona č. 120/2001 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, neuplyne dříve než 1. ledna 2023.

12. Podle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 6. 2024, sp. zn. 20 Cdo 598/2024 *„Nad hranici 12 let by ani složená záloha na další vedení exekuce maximální lhůtu nemohla prolongovat“.*

13. V daném případě požádal povinný o zastavení exekuce pro bezvýslednost, návrhu povinného soudní exekutor napadeným usnesením nevyhověl s odkazem na to, že na výzvu soudního exekutora podle § 55 odst. 7 exekučního řádu sdělil oprávněný, že se zastavením exekuce nesouhlasí a zaplatil zálohu požadovanou soudním exekutorem, dále poukázal na platbu ve výši 72 Kč (ze dne 4. 10. 2022) a 596 Kč (2.5.20212). Odvolací soud má však za prokázané, že k vymožení částky 596 Kč muselo dojít dříve, než byl účet povinného u České spořitelny a.s. zrušen, tedy před 10. 6. 2008. Platbu ve výši 72 Kč odvolací soud nepovažuje za prokázanou. Od 10. 6. 2008 tedy započal běh 12ti leté lhůty bezvýslednosti, která skončila 10. 6. 2020. Za této situace bylo v souladu s názorem vyjádřeným Nejvyšším soudem povinností soudního exekutora přistoupit k zastavení exekuce tak, jak povinný požadoval, protože složení zálohy před uplynutím 12 ti let se lhůta neprodlužuje, ale bez dalšího musí být exekuce zastavena.

14. Za tohoto stavu pak odvolací soud napadené usnesení soudního exekutora změnil podle § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř., tak že se exekuce zastavuje.

15. Pokud podle § 220 o.s.ř. změní odvolací soud usnesení soudu prvního stupně, musí vždy při zastavení exekuce rozhodnout i o nákladech mezi účastníky a nákladech soudního exekutora (§ 224 odst. 2 o.s.ř.).

16. Podle § 89 exekučního řádu, dojde-li k zastavení exekuce, hradí náklady exekuce a náklady účastníků ten, který zastavení zavinil.

17. Oprávněné, která vedla exekuci důvodně a jejíž zastavení zavinil povinný svou nemajetností, která vedla k dlouhodobé bezvýslednosti exekuce, náleží náhrada účelně vynaložených nákladů za právní zastoupení podle § 7, § 11 odst. 2 písm. e) a § 13 odst. 1 a 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb.,

advokátního tarifu (s přihlédnutím k přechodným ustanovením vyhlášky č. 486/2012 Sb.). V úpravě § 55 odst. 7 až 13 exekučního řádu neshledal odvolací soud žádnou výjimku, která by odůvodňovala odchylku od ustálené praxe, že náklady při zastavení exekuce hradí ten z účastníků, který zastavení zavinil. Oprávněná, která zastavení exekuce nezavinila, má tak vůči povinné nárok na přiznání nákladů řízení, které jí vznikly při zahájení exekuce, neboť tu zahájila důvodně. Odvolací soud proto přiznal oprávněné náklady za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení a sepis návrhu na nařízení exekuce) ve výši 6 420 Kč (odměna za dva úkony právní služby vypočtena z tarifní hodnota 132 489 Kč), 600 Kč paušální náhrada nákladů řízení (po 300 Kč za jeden úkon) a DPH 21%, jakož i 500 Kč za zaplacenou zálohu, celkem tedy 8 994,20 Kč. Lhůta k plnění byla určena podle § 160 odst. 1 o.s.ř., část věty před středníkem o.s.ř., neboť ke stanovení jiné lhůty neshledal odvolací soud žádný důvod.

18. Podle § 55 odst. 13 exekučního řádu zastavením exekuce nejsou dotčeny účinky již provedených úkonů a již vymožená plnění. Náklady bezvýsledné exekuce se určí ve výši minimální odměny a paušální náhrady hotových výdajů podle zvláštního předpisu; je-li exekutor plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady exekuce o daň z přidané hodnoty. Tyto náklady exekuce podle věty druhé se uspokojují ze zálohy na náklady exekuce nebo ze zálohy na další vedení exekuce. Přesahuje-li výše nákladů exekuce podle věty druhé výši složené zálohy na náklady exekuce nebo výši složené zálohy na další vedení exekuce, právo soudního exekutora na náklady exekuce v části přesahující výši složené zálohy zaniká.

19. Náklady exekuce byly určeny v základní výši a vzhledem k tomu, že ve věci byla složena záloha 500 Kč, má soudní exekutor vůči účastníkům řízení právo na jejich náhradu v této výši, nad její rámec toto právo soudnímu exekutorovi zaniklo.

20. O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1, 2 a § 142 odst. 1 o.s.ř. a § 89 exekučního řádu, a tak odvolací soud procesně úspěšnému povinnému přiznal za podané odvolání paušální náhradu částku 4 428,60 Kč (odměna za jeden úkon 3 210 Kč, paušální náhrada nákladů 450 Kč, DPH), celkem 4 428,60 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání do dvou měsíců ode dne jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím soudního exekutora, pokud napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Dovolání lze podat pouze z důvodu, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Dovolání nelze podat z důvodu vad podle § 229 odst. 1, § 229 odst. 2 písm. a) a b) a § 229 odst. 3 o.s.ř.

Praha 21. října 2025

JUDr. Martina Kasíková, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Alena Pažitná